

U s n e s e n í

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 6. listopadu 2019 v trestní věci obžalovaného Patrika Bartáka, narozeného xxx, a obžalovaného Ing. Stanislava Š., narozeného xxx, **odvolání obžalovaného Patrika Bartáka** podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Xxx č.j. 6 T 143/2016-2423 ze dne 21. června 2019 a rozhodl t a k t o :

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného Patrika Bartáka **z a m í t á**.

Odůvodnění

[1.] Napadeným rozsudkem byl obžalovaný Patrik Barták uznán vinným přečinem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1 trestního zákoníku, zločinem podplácení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a za to a za s tím se sbíhající trestnou činnost z rozsudku Obvodního soudu pro Xxx sp. zn. 6 T 90/2018 ze dne 23. ledna 2019 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 9 To 88/2019 ze dne 21. května 2019 byl odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu pěti let. Stejným rozsudkem byl obžalovaný Ing. Stanislav Š. uznán vinným zločinem sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku a přečinem zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a za to odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu pěti let. Poškozené Sdružení rodičů ZŠ Xxx, Xxx, bylo s uplatněným nárokem na náhradu škody odkázáno na řízení ve věcech občanskoprávních.

[2.] Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obžalovaní Patrik Barták a Ing. Stanislav Š. uvedených trestných činů dopustili tím, že

1. obžalovaný Patrik Barták

v souvislosti se zadáním veřejné zakázky malého rozsahu „Výměna zdravotně technické instalace (voda, kanalizace) v bytových objektech Sezimova 459/4 a U Plynárny 427/63, Praha 4“ za situace, kdy se na vedení společnosti Bamei s.r.o. aktivně podílel od jejího založení v srpnu 2009, a to společně s Petrem M., narozeným xxx, v blíže nezjištěné době, nejpozději do 29. června 2010, kdy byla stanovena lhůta pro podání cenových nabídek, v úmyslu opatřit výhodu pro společnost Bamei s.r.o. spočívající v tom, že společnost Bamei s.r.o. se stane subdodavatelem při realizaci zakázky vítězem veřejné zakázky malého rozsahu „Výměna zdravotně technické instalace (voda, kanalizace) v bytových objektech Sezimova 459/4 a U Plynárny 427/63, Praha 4“, získal prostřednictvím obžalovaného Stanislava Š., narozeného xxx, vedoucího odboru stavebních oprav Úřadu městské části Praha 4, kdy odbor stavebních oprav zajišťoval průběh veřejné zakázky malého rozsahu „Výměna zdravotně technické instalace (voda, kanalizace) v bytových objektech Sezimova 459/4 a U Plynárny 427/63, Praha

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

4“, podklady a informace nezbytné pro vyhotovení nabídek soutěžitelů, přičemž ve spolupráci s tehdejšími jednatelem společnosti Bamei s.r.o. Petrem M. zajistil v rámci společnosti Bamei s.r.o. vypracování nabídek soutěžitelů, které ze své pozice vedoucího odboru stavebních oprav vybral spoluobžalovaný Stanislav Š., tj. soutěžní nabídky společností S.E.P. Servis s.r.o., AGORA 21 s.r.o., SAFA-JIČÍN s.r.o., Stavo Real ENERGY s.r.o. a TIPO-STAV s.r.o., přičemž nabídky byly záměrně vyhotoveny, a to i na základě pokynů obžalovaného Stanislava Š. tak, aby nejvýhodnější nabídkou byla soutěžní nabídka soutěžitele TIPO-Stav s.r.o., kdy následně za vítěze veřejné zakázky byla skutečně vybrána společnost TIPO-STAV s.r.o., přičemž obžalovanému Stanislavu Š. za jeho podíl na shora uvedeném jednání slíbil finanční odměnu ve výši 212.000,-Kč,

2. obžalovaný Ing. Stanislav Š.

jako vedoucí odboru stavebních oprav Úřadu městské části Praha 4, jenž byl pořadatelem veřejné zakázky malého rozsahu „Výměna zdravotně technické instalace (voda, kanalizace) v bytových objektech Sezimova 459/4 a U Plynárny 427/63, Praha 4“ při vědomí toho, že jako vedoucí odboru odpovídá za formální stránku a úplnost a věcnou správnost podkladů materiálů jím řízeného odboru, mimo jiné předkládaných k rozhodnutí radě a zastupitelstvu Úřadu městské části Praha 4, v rozporu s ustanovením § 6 zákona o veřejných zakázkách č. 137/2006 Sb. účelově stanovil, že jako soutěžitelé budou osloveny společnosti S.E.P. Servis s.r.o., AGORA 21 s.r.o., SAFA-JIČÍN s.r.o., Stavo Real ENERGY s.r.o. a TIPO-STAV s.r.o., tyto údaje pak sdělil obžalovanému Patriku Bartákovi, narozenému xxx, a to včetně materiálů sloužících pro interní potřebu zadavatele veřejné zakázky tak, aby obžalovaný Patrik Barták mohl v rámci společnosti Bamei s.r.o. vypracovat nabídky jednotlivých soutěžitelů, tj. nabídky společností S.E.P. Servis s.r.o., AGORA 21 s.r.o., SAFA-JIČÍN s.r.o., Stavo Real ENERGY s.r.o. a TIPO-STAV s.r.o., přičemž v průběhu vypracování těchto nabídek předával obžalovanému Patriku Bartákovi pokyny v tom směru, jakým způsobem má být vítězná nabídka upravena, tak aby za vítěze veřejné zakázky malého rozsahu „Výměna zdravotně technické instalace (voda, kanalizace) v bytových objektech Sezimova 459/4 a U Plynárny 427/63, Praha 4“ mohla být vybrána předem určená společnost, k čemuž následně došlo, neboť za vítěze veřejné zakázky byla vybrána společnost TIPO-STAV s.r.o., kdy společnost Bamei s.r.o. následně získala z této okolnosti prospěch v tom směru, že se stala subdovatelem této zakázky a za uvedené jednání si dal slíbit ze strany obžalovaného Patrika Bartáka finanční odměnu ve výši 212.000,-Kč,

3. obžalovaný Patrik Barták

v období od 4. července 2016 do 4. listopadu 2016 v úmyslu získat peněžní prostředky na území hlavního města Prahy jako předseda Sdružení rodičů ZŠ xxx, na základě plné moci provedl v 17 případech osobně v různých pobočkách Komerční banky a.s. výběry z bankovního účtu číslo xxx xxx, patřícímu Sdružení rodičů Xxx, kdy postupně takto vybral celkovou částku 165.900,-Kč, přičemž takto vybrané peněžní prostředky nebyly určeny pro plnění úkolů poškozeného Sdružení rodičů ZŠ Xxx, ale pro vlastní potřebu obžalovaného, kdy tento si je skutečně ponechal, přičemž poškozenému Sdružení rodičů Xxx, vznikla tímto jeho jednáním škoda ve výši 165.900,-Kč, přičemž obžalovaný následně dne 18. května 2018 neoprávněně získané peněžní prostředky vrátil poškozenému subjektu.

- [3.] Proti citovanému rozsudku si v zákonné lhůtě podal odvolání obžalovaný Patrik Barták. Jeho odvolání směřuje proti výroku o vině i o trestu napadeného rozsudku. Soudu prvního stupně vytkl, že v něm na základě provedeného dokazování dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a zároveň nesprávně právně posoudil věc. V této souvislosti předně vyslovil přesvědčení, že provedenými důkazy nebylo prokázáno, že se dopustil trestného činu zpronevěry a trestného činu podplácení, jejichž spáchání po celou dobu trestního řízení popíral. Ve vztahu k jednání kvalifikovanému jako trestný čin zpronevěry k tomu nic bližšího neuvedl, na adresu jednání kvalifikovaného jako trestný čin podplácení upřesnil, že soud prvního stupně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

vystavěl své skutkové závěry na svědectvích Petra M. a Ireny K., aniž by vzal v potaz to, že mezi těmito svědky a ním probíhají občanskoprávní soudní řízení o značné částky. Za pochybení soudu prvního stupně – ale i za pochybení orgánů činných v přípravném řízení – zároveň označil to, že dostatečně konkrétně a jednoznačně nevyjádřily to v jakém jednání spatřovaly naplnění znaků trestného činu podplácení. Pokud pak jde o skutek kvalifikovaný jako trestný čin sjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě, zdůraznil, že se ho nemohl dopustit už proto, že v posuzovaném případě fakticky neproběhla žádná veřejná soutěž a daná veřejná zakázka nebyla zadána v zadávacím řízení. V tomto kontextu připomněl, že daná veřejná zakázka – zakázka na výměnu zdravotně technické instalace v bytových objektech Sezimova 459/4 a U Plynárny 427/63 v Praze 4 – patřila mezi zakázky malého rozsahu, u kterých zákon o veřejných zakázkách vůbec nepředpokládá konání zadávacího řízení, takže takové řízení u ní neproběhlo a nebyla „zadána“, nýbrž její realizátor byl pouze „vybrán“ z řad zájemců, kteří se přihlásili na výzvu k předložení nabídek na její realizaci. Jeho trestní odpovědnost tedy podle jeho názoru mohlo založit pouze provedení výběru jejího realizátora v rozporu se zásadou rovného zacházení a k porušení této zásady v posuzovaném případě podle jeho přesvědčení za okolností tvrzených obžalobou nedošlo ani nemohlo dojít, neboť všechny nabídky figurující v této trestní věci byly podle obžaloby vyhotoveny ve společnosti Bamei s.r.o. a do všech byla promítnuta neverejná informace získaná na Úřadu Městské části Praha 4, aniž by byl kdokoliv ze zájemců o danou veřejnou zakázku zvýhodněn a aniž by vůbec reálně proběhla jakákoliv soutěž s účastí veřejnosti. Svůj trestněprávní postih napadeným rozsudkem v tomto případě zároveň označil za porušení zásady subsidiarity trestní represe. S poukazem na to vše navrhl zrušení napadeného rozsudku a buď své zproštění obžaloby nebo vrácení věci soudu prvního stupně k novému rozhodnutí.

- [4.] Městský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost odsuzujících výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že podané odvolání není důvodné.
- [5.] Trestní řízení proti obžalovaným Patriku Bartákovi a Ing. Stanislavu Š. bylo vedeno v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, včetně procesních ustanovení zabezpečujících ochranu jejich zákonných práv a zájmů, právo na řádnou obhajobu nevyjímaje. Soud prvního stupně provedl v hlavním líčení všechny reálně dostupné, pro objasnění věci podstatné důkazy způsobem odpovídajícím ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a podle názoru odvolacího soudu postupoval důsledně tak, aby správně zjistil skutkový stav věci a z takto zjištěného skutkového stavu pak také při svém rozhodování vycházel. Soud prvního stupně nepochybil ani při hodnocení provedených důkazů. Hodnotil všechny relevantní důkazy, včetně důkazů zdánlivě méně závažných, a to na podkladě svého vnitřního přesvědčení a plně v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu, jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu a ve všech vzájemných souvislostech. Důkazy zhodnotil logickým a dostatečně konkrétním způsobem, jemuž nelze nic zásadního vytknout. Za této situace lze mít důvodně za to, že jím zjištěný skutkový stav má plnou oporu v provedených důkazech.
- [6.] Samotné odvolání podané obžalovaným Patrikem Bartákem v zásadě pouze opakuje obhajobu jím uplatněnou již v řízení před soudem prvního stupně a ten se s ní náležitě vypořádal v odůvodnění napadeného rozsudku.
- [7.] K skutkovým okolnostem rozhodným pro právní posouzení věci je na místě uvést, že odvolací soud má ve shodě se soudem prvního stupně za to, že pro posouzení věci je klíčové vyhodnocení skutkových verzí, které v daném případě stojí proti sobě. Na jedné straně je to skutková verze vyplývající z výpovědi obžalovaného Patrika Bartáka, která ve svých podstatných bodech stojí osamoceně, na druhé straně je to skutková verze svědků Petra M., Aleny M., Ireny

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

K. a Jana K. – to ve vztahu k veřejné zakázce na výměnu zdravotně technické instalace v bytových objektech Sezimova 459/4 a U Plynárny 427/63 v Praze 4 – a skutková verze Petry I. a Ondřeje Š. – to ve vztahu k nakládání s finančními prostředky Sdružení rodičů ZŠ Xxx, – první nepřímo podporovaná svědectvími Juliuse Š., Milana Š., Jany K., Jana Š., Jaroslava Z. a Tomáše N., shromážděnou e-mailovou komunikací, zajištěnými elektronickými datovými soubory a nalezenými věcmi doličnými, zvláště pak diářem obžalovaného Patrika Bartáka za rok 2010, druhá podporovaná vyžádanými bankovními informacemi. Kroky podniknuté v souvislosti s oběma posuzovanými případy jsou přitom zdokumentovány také příslušnými listinnými doklady. Soud prvního stupně opřel svá skutková zjištění v první řadě o skutkové verze uvedených svědků a o skutečnosti vyplývající ze zajištěné e-mailové komunikace, ze zachycených elektronických datových souborů, z nalezených věcí doličných a z opatřených listinných důkazů, které s nimi korespondovaly, a odvolací soud má za to, že tak učinil důvodně, neboť se zároveň náležitě vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi namítanými obžalovaným Patrikem Bartákem.

- [8.] Východiskem pro právní posouzení stíhaného jednání jsou následující skutkové okolnosti: V průběhu roku 2010 byly v obvodu Městské části Praha 4 vyměňovány a rekonstruovány vodovodní a kanalizační řady. V rámci toho byla realizována také veřejná zakázka malého rozsahu s označením „Výměna zdravotně technické instalace (voda, kanalizace) v bytových objektech Sezimova 459/4 a U Plynárny 427/63, Praha 4“. K podání nabídek na realizaci této veřejné zakázky byly dne 21. června 2010 vyzvány společnosti Agora 21 s.r.o., Typo-stav s.r.o., Safa Jičín s.r.o., Stavo Real ENERGY s.r.o. a S.E.P. Servis s.r.o. a tyto společnosti také následně podaly své cenové nabídky ve stanovené lhůtě do dne 29. června 2010. Čtyři z těchto nabídek byly podány dne 28. června 2010, a to ve dvou blocích: jednak ve 14.16 hodin, a dále v 16.08 a v 16.09 hodin, poslední z těchto nabídek byla podána dne 29. června 2010. Dne 30. června 2010 pak proběhlo hodnocení podaných nabídek, přičemž jako nejvýhodnější – nabídka s nejnižší cenou – byla vyhodnocena nabídka společnosti Typo-stav s.r.o. Následně odbor stavebních oprav Úřadu Městské části Praha 4 pod vedením obžalovaného Ing. Stanislava Š. dne 26. července 2010 navrhl Radě městské části Praha 4, aby daná veřejná zakázka byla zadána k zhotovení společnosti Typo-stav s.r.o., a to mimo jiné s odůvodněním, že bylo výzvou obeláno pět potenciálních zhotovitelů, přičemž nabídka společnosti Typo-stav s.r.o. byla pro zadavatele nejvýhodnější. Rada městské části Praha 4 pak svým usnesením ze dne 4. srpna 2010 rozhodla shodně s uvedeným návrhem a svým usnesením zadala předmětnou veřejnou zakázku společnosti Typo-stav s.r.o. Ta v následujícím období tuto veřejnou zakázku realizovala, z větší části subdodavatelsky s využitím kapacit společnosti Bamei s.r.o. Ta byla zapsána do obchodního rejstříku dne 10. srpna 2009, jako jediný její společník v ní od počátku vystupoval Ing. Václav E. a plnou mocí vystavenou její jednatelkou Věrou L., rozenou B., byl k jejímu vedení zmocněn Petr M.. Ke dni 30. srpna 2010 převzal jednatelská oprávnění v ní obžalovaný Patrik Barták, který do té doby nefiguroval v žádných jejích orgánech a v předchozí době zastával jako člen Občanské demokratické strany funkci místostarosty Městské části Praha 4 S odstupem dalších šesti let – před prázdninami roku 2016 – se obžalovaný Patrik Barták stal předsedou Sdružení rodičů ZŠ Xxx, a jeho pokladníkem. V průběhu měsíců července až listopadu roku 2016 pak postupně v různých pobočkách Komerční banky a.s. vybral bez vědomí ostatních členů výboru tohoto sdružení z jeho bankovního účtu v hotovosti celkovou částku 165.900 Kč. Takto vybrané finanční prostředky nepoužil na žádné konkrétní plnění ve prospěch daného sdružení a přestal s jeho členy komunikovat. Dané finanční prostředky uvedenému sdružení vrátil až téměř s dvouletým časovým odstupem dne 18. května 2018.

- [9.] Tyto základní skutkové okolnosti jsou bezpečně doloženy celým komplexem opatřených důkazů. Tyto důkazy ve vztahu k nim vyznívají zcela jednoznačně a nerozporně. Není mezi nimi totiž žádný, který by je jakkoliv zpochybňoval. Klíčový význam mezi nimi mají výpovědi obžalovaných

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

Ing. Stanislava Š. a Patrika Bartáka a svědectví Petra M., Aleny M., Ireny K., Jana K.a, Juliuse Š., Milana Š., Jany K., Jana Š., Jaroslava Z., Tomáše N., Petry I. a Ondřeje Š., jakož i opatřené listiny vztahující se k uvedené zakázce na výměnu zdravotně technické instalace v bytových objektech Sezimova 459/4 a U Plynárny 427/63 v Praze 4 a k nakládání s finančními prostředky Sdružení rodičů ZŠ Xxx, .

- [10.] Nepochybnou skutečností je též to, že daná zakázka figurující v prvním posuzovaném případě – zakázka na výměnu zdravotně technické instalace v bytových objektech Sezimova 459/4 a U Plynárny 427/63 v Praze 4 – měla povahu veřejné zakázky, neboť šlo o zakázku financovanou z veřejných zdrojů, konkrétně z rozpočtu Městské části Praha 4. To platilo – jak správně shledal soud prvního stupně – bez ohledu na to, že jako zakázka malého rozsahu nemusela být ve smyslu § 18 odst. 5 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, platného do 30. září 2016, veřejným zadavatelem zadána podle tohoto zákona. Její zadavatel – tedy Městská část Praha 4 – však byl povinen dodržet zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace stanovené v § 6 odst. 1 citovaného zákona, a to ve veřejné soutěži, kterou zorganizoval. Jejího zhotovitele totiž vybíral z několika potenciálních zájemců o ní, kteří byli vyzváni k podání svých cenových nabídek. Z formálního hlediska byl způsob výběru vítězné společnosti v souladu se směrnicí Městské části Praha 4 o zadávání veřejných zakázek, neboť byly provedeny všechny jí předpokládané úkony. Přesto však soud prvního stupně správně shledal, že výběr zhotovitele dané veřejné zakázky proběhl v rozporu s ustanovením § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, když nebyly dodrženy zásady transparentnosti a rovného zacházení a zvýhodněna byla společnost Tipo-stav s r.o. a současně s ní fakticky též společnost Bamei s.r.o., která subdodavatelsky zhotovila větší část dané veřejné zakázky. Byť totiž bylo navenek postupováno tak jako kdyby byl její zhotovitel ve veřejné soutěži vybírán z konkurenčních nabídek několika společností – uchazečů o ní – k faktické soutěži mezi konkurenčními nabídkami konkurujících si společností nedošlo. Na to bylo možné usoudit především z výpovědí slyšených zaměstnanců společnosti Bamei s.r.o. – a zvláště pak ze svědectví Petra M. a Aleny M. – podle nichž všechny „konkurenční“ nabídky byly v posuzovaném případě zpracovány ve společnosti Bamei s.r.o., a to na základě pokynů obžalovaného Patrika Bartáka. Soud prvního stupně v tomto kontextu nepřehlédl, že mezi svědkem Petrem M. a obžalovaným Patrikem Bartákem došlo v mezidobí k rozkolu, ale důvodně došel k závěru, že je na místě vyjít z údajů uvedených svědkem Petrem M. a jeho manželkou Alenou M. k okolnostem týkajících se předmětné zakázky, neboť jejich svědectví nestála osamoceně. Naopak, údaje v nich uvedené byly podpořeny řadou dalších důkazů. Významné místo mezi nimi má zejména výpověď svědkyně Ireny K.. Z ní vyplývá, že v inkriminovaném období veřejné zakázky „přinášel“ do společnosti Bamei s.r.o. z Městské části Praha 4 – od „Bořka stavitele“, tedy obžalovaného Ing. Stanislava Š. – obžalovaný Patrik Barták a podle jeho pokynů byly podklady pro dané veřejné zakázky – a zvláště pak cenové nabídky – zpracovávány tak aby „prošly“. Mezi veřejné zakázky tohoto typu zařadila svědkyně Irena K. také předmětnou zakázku na výměnu zdravotně technické instalace v bytových objektech Sezimova 459/4 a U Plynárny 427/63 v Praze 4. Obžalovaný Patrik Barták sice zpochybnil věrohodnost svědectví Ireny K. poukazem na to, že „stojí na straně Petra M.“, ale v procesu dokazování nevyšlo najevo nic co by to potvrzovalo. Vypovídací hodnotu jejího svědectví nezpochybnil žádný provedený důkaz, její výpověď byla prostá jakýchkoliv vnitřních rozporů a plně korespondovala ostatním provedeným důkazům. Významné místo mezi nimi měly především důkazy svědčící ve prospěch závěru o zmanipulování dané veřejné zakázky obžalovanými Patrikem Bartákem a Ing. Stanislavem Š.. Tak svědci Pavel P. a Jana K. ze společnosti S.E.P. Servis s.r.o. shodně potvrdili, že cenovou nabídku za jejich společnost zpracovávala Alena M.. Jednatel společnosti Agora 21 s.r.o. Jan Š. vůbec nevěděl o tom, že jím řízená společnost byla mezi uchazeči o danou veřejnou zakázku a vyloučil že by podpis na cenové nabídce podané jejím jménem byl jeho podpisem. Obdobně se vyjádřili jednatelé společností Stavo real ENERGY s.r.o. a Safa-Jičín s.r.o. Jaroslav Z. a Milan Š.. Bratr posledně jmenovaného a

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

jednatel vítězné společnosti Tipo-stav s.r.o. – svědek Julius Š. – pak vypověděl, že ohledně účasti na dané veřejné zakázce byl „osloven společností Bamei s.r.o.“ – takže se o ní nedozvěděl od Městské části Praha 4 – a že mu bylo řečeno, že „se nemusí o nic starat, že oni vypracují celkový rozpočet i cenovou nabídku“ – a tu také ve společnosti Bamei s.r.o. vypracovali. Když pak byl dotázán jestli nezná nějaké společnosti, které „by do toho výběrového řízení šly taky“, označil několik společností zabývajících se stavební činností a tři z nich byly krátce na to – dne 12. května 2010 – zapsány do seznamu potenciálních zájemců o veřejné zakázky Městské části Praha 4 a jejich jménem zpracované cenové nabídky následně také „soutěžily“ o danou veřejnou zakázku. Pro závěr, že dané cenové nabídky byly zpracovány ve společnosti Bamei s.r.o., přitom svědčí kromě výše uvedeného též to, že součástí zajištěné interní e-mailové komunikace mezi jejími zaměstnanci byly také podklady pro jejich zpracování. Nadto, z písmoznalecké analýzy popisů na CD discích obsahujících cenové nabídky společností soutěžících o danou veřejnou zakázku vyplynulo, že jejich autory byly zaměstnanci společnosti Bamei s.r.o. Ti se pak ve svých výpovědích přihlásili také k tomu, že uvedené cenové nabídky doručovali do podatelny Úřadu městské části Praha 4. Pokud za této situace soud prvního stupně shledal, že se nenabízí žádné jiné logické vysvětlení uvedených skutečností než to, že ony „konkurenční“ nabídky byly ve skutečnosti zpracovávány ve společnosti Bamei s.r.o., a to na základě pokynů obžalovaného Patrika Bartáka tak, aby zvítězila cenová nabídka společnosti Tipo-stav s.r.o., podle zjištění odvolacího soudu nepochybil. Správně také uzavřel, že ve skutečnosti se v posuzovaném případě nekonala žádná transparentní soutěž konkurenčních nabídek a že došlo jednoznačně k zvýhodnění společnosti Tipo-stav s.r.o., a nepřímo též společnosti Bamei s.r.o. jakožto jejího subdodavatele, a to díky postupu koordinovanému ve společnosti Bamei s.r.o. obžalovaným Patrikem Bartákem a na Úřadu městské části Praha 4 obžalovaným Ing. Stanislavem Š.. Skutečnost, že obžalovaný Ing. Stanislav Š. nejednal v dané záležitosti nezištně, ale minimálně pod příslibem finanční odměny – úplatku ve výši 212.000 Kč – příslibeného mu obžalovaným Patrikem Bartákem, dovodil soud prvního stupně důvodně z obsahu zajištěné tabulky označené jako „peníze“ a ze svědectví k ní se vztahujících. Z těchto svědectví byla klíčová ta poskytnutá Petrem M., Irenou K. a Janem K.. Z nich vyplynulo, že peníze ve sloupci „kufr“ byly určeny jako „všimné“, resp. úplata, osobě uvedené ve sloupci „komu“. Touto osobou byl v případě dané veřejné zakázky „Bořek“, což byla přezdívka obžalovaného Ing. Stanislava Š., a ono „všimné“ pro něj mělo podle údaje v dané tabulce činit 10% z celkové hodnoty dané veřejné zakázky, tedy částku 212.000 Kč. Obžalovaný Patrik Barták nijak nepochybnil, že měl danou tabulku k dispozici, že s ní pracoval a že v jednom z jejích zajištěných tisků do ní ručně učinil určité poznámky. Na to, že daný úplatek příslibil obžalovanému Ing. Stanislavu Š. právě on, pak bylo možné usoudit jak z uvedených svědectví tak z celkového sledu událostí a jeho role v nich.

- [11.] Ve vztahu k nakládání s finančními prostředky Sdružení rodičů ZŠ Xxx, v druhé polovině roku 2016 obžalovaný Patrik Barták nijak nepochybnil, že částku v celkové výši 165.900 Kč skutečně vybral v hotovosti z bankovního účtu tohoto sdružení, aniž by pro to měl jakýkoliv konkrétní důvod. Připustil tedy také to, že vybrané finanční prostředky nepoužil na žádné konkrétní plnění ve prospěch daného sdružení a že do jeho dispozice, resp. do dispozice jeho členů, je ani nevrátil poté co pro toto sdružení fakticky přestal pracovat. Z výpovědí svědků Ondřeje Š. a Petry I., kteří byli spolu s ním v inkriminované době ve výboru daného sdružení, přitom vyplynulo, že se na počátku svého funkčního období usnesli na tom, že při nakládání s finančními prostředky budou postupovat transparentně a že platby budou provádět bezhotovostně. To obžalovaný Patrik Barták zjevně nedodržel a v rozporu se skutečností jim tvrdil, že ani on ani oni nemají až do přeregistrace přístup k finančním prostředkům na bankovním účtu daného sdružení. Když pak dodatečně zjistili, že tomu tak nebylo, a že obžalovaný Patrik Barták z daného účtu průběžně vybíral peníze, stal se pro ně nekontaktní. Zjevně přitom s danými finančními prostředky naložil v rozporu s účelem, k němuž mu byla jako předsedovi daného sdružení umožněna dispozice s nimi, a to i pokud je pouze uložil do pokladny, k níž členové daného sdružení neměli přístup,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

tedy pokud s nimi naložil jím tvrzeným způsobem. Z jejich dosahu je přitom uvedeným způsobem odstranil fakticky trvale. Jejich splacení danému sdružení s téměř dvouletým časovým odstupem – po zahájení trestního stíhání v této trestní věci – pak již nepředstavovalo nic jiného než formu náhrady tím způsobené škody.

- [12.] Soud prvního stupně správně hodnotil všechny uvedené důkazně podložené skutečnosti a důvodně na jejich základě učinil závěr, že obžalovaný Patrik Barták – společně s obžalovaným Ing. Stanislavem Š. – cíleně – tedy v přímém úmyslu – v souvislosti s výběrem zhotovitele veřejné zakázky malého rozsahu na výměnu zdravotně technické instalace v bytových objektech Sezimova 459/4 a U Plynárny 427/63 v Praze 4 ve snaze opatřit prospěch společnosti Tipo-stav s.r.o. – a zprostředkovaně též společnosti Bamei s.r.o. jako jejímu subdodavatelé – sjednali v zorganizované veřejné soutěži prvně jmenované společnosti výhodnější podmínky na úkor jiných společností, které se jí zúčastnily. Ve své podstatě šlo o extrémní případ manipulace v dané veřejné soutěži, když cenové nabídky všech soutěžitelů byly připraveny na jednom místě, ve společnosti Bamei s.r.o., podle pokynů obžalovaného Patrika Bartáka tak, aby uspěla předem dohodnutá nabídka jednoho z nich, a to společnosti Tipo-stav s.r.o. Obžalovaný Patrik Barták přitom v souvislosti s tím slíbil obžalovanému Ing. Stanislavu Š. – jakožto úřední osobě jednající v pozici pořadatele dané veřejné soutěže – úplatek ve výši 212.000 Kč. Nadto, v pozici předsedy Sdružení rodičů ZŠ Xxx, naložil s finančními prostředky tohoto sdružení jako s vlastními a jejich vyvedením z jejího bankovního účtu si je přisvojil. Poškozenému Sdružení rodičů ZŠ Xxx, tak způsobil škodu ve výši 165.900 Kč, tedy větší škodu ve smyslu § 138 trestního zákoníku. Jeho jednání tedy bylo soudem prvního stupně správně posouzeno po stránce právní jako zločin podplácení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, přečin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1 trestního zákoníku a přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 a 3 trestního zákoníku.
- [13.] Celkově vzato lze tedy podle názoru odvolacího soudu plně souhlasit se soudem prvního stupně v tom, že provedené důkazy jednoznačně prokazují vinu obžalovaného Patrika Bartáka. Odvolací soud současně shledal, že soudem prvního stupně použitá právní kvalifikace má dostatečnou oporu v provedených důkazech a odpovídá zákonu. Celý výrok o vině napadeného rozsudku lze tudíž považovat z pohledu procesní situace, za níž byl soudem prvního stupně vydán, za naprosto správný a plně zákonný.
- [14.] Žádné pochybení neshledal odvolací soud ani ve výroku o náhradě škody. K trestnímu řízení se včas a řádně připojilo s nárokem na náhradu škody poškozené Sdružení rodičů ZŠ Xxx, avšak v mezidobí mu škoda již byla obžalovaným Patrikem Bartákem uhrazena. Soud prvního stupně ho proto důvodně odkázal s jím uplatněným nárokem na náhradu škody postupem podle § 229 odst. 1 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.
- [15.] Z podnětu podaného odvolání přezkoumal odvolací soud též výrok o trestu uloženém obžalovanému Patriku Bartákovi a neshledal jej nepřiměřeně přísným. Trest byl obžalovanému Patriku Bartákovi ukládán v sazbě § 332 odst. 2 trestního zákoníku, tedy v sazbě od dvou do osmi let odnětí svobody, a vyměřen byl na samotné spodní hranici zákonné trestní sazby, přičemž soud prvního stupně vzal na zřetel všechny skutečnosti rozhodné pro jeho uložení. Společenskou škodlivost jednání obžalovaného zvyšovalo to, že jím naplnil znaky několika trestných činů a že trest mu byl ukládán jako trest souhrnný za celkem čtyři sbíhající se trestné činy. Naproti tomu mu polehčovalo to, že v místě jeho bydliště nebylo k jeho osobě zjištěno nic negativního. Navíc bylo třeba na něj hledět jako na osobu dosud netrestanou. Nikdy v minulosti nebyl postižen ani za přestupek. Na místě zároveň bylo zohlednit to, že od nyní stíhané trestné činnosti uplynula poměrně dlouhá doba a v mezidobí obžalovaný uhradil způsobenou škodu. Právě těmito skutečnostmi soud prvního stupně odůvodnil výměru uloženého trestu odnětí

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

svobody na spodní hranici zákonné trestní sazby – konkrétně v trvání dvou let – i podmíněný odklad jeho výkonu na pětiletou zkušební dobu, a odvolací soud má za to, že tak učinil správně.

[16.] Ze všech těchto důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně v napadeném rozsudku učinil věcně správné rozhodnutí o vině, o trestu i o náhradě škody, které ve všech směrech odpovídá zákonu. Proto bylo odvolání obžalovaného Patrika Bartáka jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu zamítnuto.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** další řádný opravný prostředek přípustný. Za splnění podmínek § 265a a § 265b trestního řádu však lze proti němu podat dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 6. listopadu 2019

JUDr. Alexander Sotolář, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.